

## СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Юлиан Куюмджиев

за дисертационния труд на Владимир Димов Димов

на тема

„Развитие на певческия талант в популярната музика

у нас в условията на глобализация”

за присъждане на образователната и научна степен „Доктор” по научна специалност Музикознание и музикално изкуство

в професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

Владимир Димов е завършил НУМТИ „Панчо Владигеров” в Бургас със специалност контрабас и НМА „Проф. Панчо Владигеров” със специалност поп и джаз пеене. Изпълнителската му дейност започва през 2004 г., а от 2008 г. е хоноруван асистент в катедра „Поп и джаз изкуство” в НМА „Проф. Панчо Владигеров”. Многократно е бил член на жури в различни конкурси.

Дисертационният труд на Владимир Димов е в обем 103 страници и се състои от увод, три глави, заключение, библиография, която включва 82 заглавия, от които 22 на български език и 60 на английски език, авторски приноси и справка за художественотворческата дейност, свързана с проблематиката на текста.

В труда си авторът изследва отражението на глобализацията в областта на културата върху процесите в популярната музика у нас. Темата е актуална, тъй като е ситуирана в контекста на тази музика през

последните години, а целта на изследването е да се анализират възможностите за реализация на съвременните изпълнители. Авторската рефлексия на тези процеси произтича и от личното участие на Владимир Димов в тях като изпълнител, композитор, член на жури на различни музикални формати и преподавател. Както споделя докторантът в увода, трудът е своеобразна равносметка на натрупания от него опит и стремеж да се очертаят съвременните проблеми пред популярната музика в България и да се предложат идеи за тяхното решаване.

В първата глава докторантът прави опит за анализ на глобализацията в аспектите, отнасящи се до културата, който се основава на редица изследвания по тази проблематика на чуждестранни и български автори. Представени са и са коментирани множество определения за глобализация, поставени са въпросите за музикалната индустрия в условията на глобализация и за транскултурата, свързани с развитието на популярната музика. Текстът показва широка информираност на автора и способност да осмисли различни гледни точки, като създава основа на следващите две глави от труда. Във връзка с това при въвеждане на цитати препоръчвам на докторанта навсякъде да посочи съответния източник, защото на някои места се посочват само имената на авторите, макар че цитираните заглавия се съдържат в библиографията.

Втората глава е посветена на форумите за изява на изпълнителите в областта на популярната музика – конкурси, фестивали, риалити формати. В първия раздел авторът прави обзор на някои от тези форуми, като подчертава, че в редица случаи те са отправна точка за бъдещо успешно развитие на младите таланти. Представена е информация за получените от български поп изпълнители награди от международни конкурси в Братислава, Дрезден, Роцок, Палма де Майорка, Брашов, Токио. Тук би било добре да има специален акцент върху най-известния форум на поп

музиката в България – фестивала „Златният Орфей”, който е начало на успешна кариера на редица български и чуждестранни изпълнители.

Следващите два раздела представят музикалните риалити формати по света и в България. След като изяснява същността на понятието риалити формат, Владимир Димов проследява накратко в исторически план това явление, представя най-известните образци – „Music Idol” („Мюзик айдъл“), „The Voice” („Гласът“), „Star Academy” („Стар Академи“), „X Factor” („Екс Фактор“) и техните варианти в България, както и български риалити формати – „Аз пея в Ку-ку бенд“, „Музикална академия Ку-ку бенд“, „Музикална академия“ и „Пей с мен“. Авторът прави критичен анализ на тези формати у нас, като подчертава, че оценките на членовете на журитата в много случаи са „прекалено субективни и са съобразени изцяло с изискванията на продуцентите на форматите” (с. 52), „много често песните, които състезателите трябва да изпълняват, са неподходящи за тях и талантиливи изпълнители с много добри музикални качества не могат да се изявят напълно” (с. 53), форматите стимулират имитирането на известни изпълнители, а не търсенето на собствен облик (с. 53). Основният извод на Владимир Димов е, че в крайна сметка „риалити форматите у нас не водят до откритието на нови изпълнители, които да започнат сериозна кариера” (с. 53). Последният раздел от втора глава е посветен на влиянието на риалити форматите при реализацията на младите поп изпълнители в България.

В третата глава Владимир Димов представя своята гледна точка за тенденциите и перспективите за успешната реализация на младите таланти в областта на поп музиката у нас. Доколкото самото понятие „талант” се съдържа в заглавието на труда, в началото на тази глава авторът се спира върху смисъла на това понятие, предлагайки отново различни гледни точки относно неговата дефиниция и съдържание основно в областта на

музиката. Владимир Димов очертава различните фактори, които влияят при откриването, популяризирането и развитието на младите таланти и възможностите, които дават в тази насока интернет пространството и дигиталните технологии. Като подчертава значението на живото музикално изпълнение за младите таланти, авторът отново се връща към риалити форматите, за да изтъкне и положителната им страна – според него те „дават възможност на талантите да бъдат „забелязани“ (с. 85). В този смисъл според Владимир Димов тези формати също могат да бъдат полезни на младите изпълнители, ако те съумеят да се възползват по най-добрия начин от тях.

Трудът поставя актуални и важни проблеми на съвременната популярна музика и звукова среда в България. Формулирането на тези проблеми, споделеният личен опит и предлаганите идеи и решения, както и приложените в справката художественотворчески изяви, несъмнено представляват принос на автора и могат да бъдат полезни при осмислянето на тази проблематика в други изследвания. Ето защо предлагам на членовете на уважаемото научно жури да присъдят на Владимир Димов образователната и научна степен доктор.

Проф. д-р Юлиан Куюмджиев